

Felix Mendelssohn Bartholdy

(1809-1847)

6.Herbstlied

(uit: *Sechs Lieder Op.48*)

Tekst: *Nikolaus Lenau*

Holder lenz, du bist dahin!
Nirgends, nirgends darfst du bleiben!
Wo ich sah dein frohes Blüh'n,
braust des Herbstes banges Treiben.

Wie der Wind so traurig fuhr
durch den Strauch, als ob er weine;
Sterbeseufzer der Natur
schauern durch die welken Haine.

Wieder ist, wie bald, wie bald!
mir ein Jahr dahin geschwunden.
Fragend rauscht es durch den Wald:
hat dein Herz sein Glück gefunden?

Waldesrauschen, wunderbar
Hast du mir das Herz getroffen!
Treulich bringt ein jedes Jahr
Neues Laub wie neues Hoffen.

6.Herfstlied

Lieflijke lente, je bent verdwenen!
Nergens, nergens mag je blijven!
Waar ik jouw blijde bloeien zag,
huilt het angstig jagen van de herfst.

Zoals de wind zo treurig voer
Door de struik, alsof hij weende;
stervenszuchten der natuur
huiveren door de verdorde bossen.

Weer is, hoe snel, hoe snel!
Een jaar voor mij voorbijgegaan.
Vragend ruist het door het woud:
Heeft je hart zijn geluk gevonden?

Woudgeruis, wonderbaarlijk
Heb je mij in het hart geraakt!
Trouw brengt ieder jaar
Nieuw loof als nieuwe hoop.